

Портфоліо

Романчук Віри
Ростиславівни

Директора
Горицького ліцею
Берездівської ОПІТ
Хмельницької області

Мої особисті дані

Романчук Віра

Ростиславівна

Рік народження: 1957р.

*Освіта: вища, Рівненський
пед.інститут.*

Стаж роботи: 46 років

Категорія: вища

Нагороди та подяки

Нагороди та подяки

Нагороди та подяки

Життєве кредо

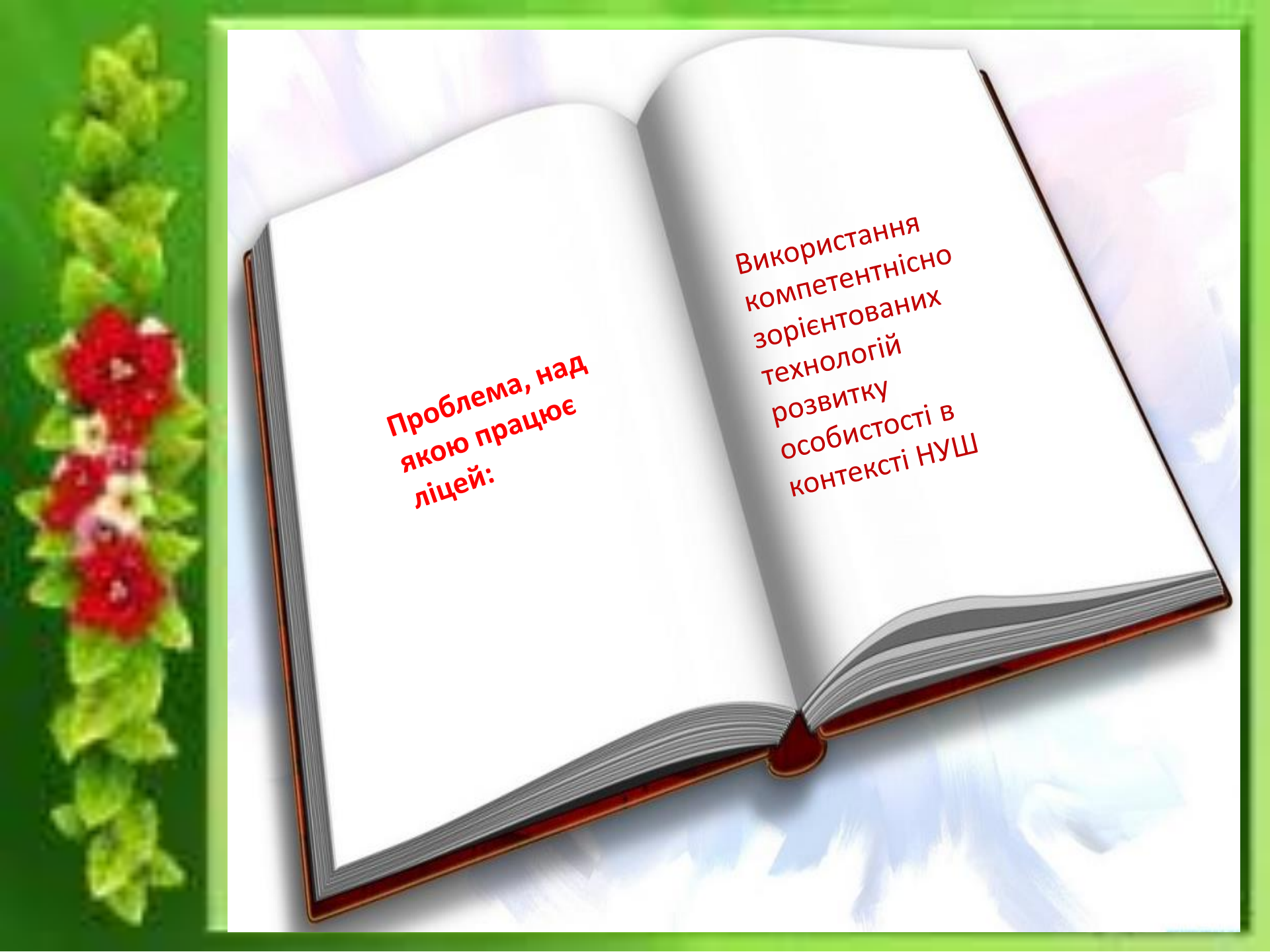
*Оберіть собі професію до душі –
й будете щасливими все життя.*

К. Ушинський

Педагогічне кредо

*Розумний керівник робить зауваження в міру
помічених недоліків у роботі підлеглого, поганий
– накопичує їх для публічного розголосу.*

Сократ

**Проблема, над
якою працює
ліцей:**

**Використання
компетентісно
зорієнтованих
технологій
розвитку
особистості в
контексті НУШ**

Кадровий потенціал

Серед педагогічних працівників:

- Старший вчитель – 1;
- учителів вищої категорії - 8;
- учителів I категорії – 9;
- учителів II категорії – 3;

Матеріально-технічна база

Зміцнення матеріально-технічної бази закладу

2007-2008н.р. - облаштовано внутрішній туалет в ДНЗ

2008-2009н.р. - замінено вікна та двері у приміщенні НВК, підключено інтернет.

2009-2010н.р. - введення в дію газової котельні

2010-2011н.р. - заміна покриття підлоги у 6 класних кімнатах, встановлено грозозахист.

2011-2012н.р. - зроблено капітальний ремонт спортивного залу

2013-2014н.р. - облаштовано внутрішній туалет в школі, закуплено дитячі ліжечка

2015-2016-н.р. – отримали шкільний автобус

2018-2019н.р. – утеплення фасаду

2019-2020н.р. – заміна теплосистеми.

Нова українська школа в дії

Семінар – практикум вчителів української мови та літератури

Струни моєї душі

А ТАМ, НА КРАЄЧКУ ДУШІ...

Чи ж варто мені ображатись
На злі пересуди за те,
Що маю долю я щербату,
А в грудях - серце золоте?

Листопадове сонечко,
Листя позолочене.
А життя у віршах
Кимсь мені наврочено.

Сивина із туги
І в очах - печаль...
А душа ще бореться,
А душа жива!

Стомилась я. На краєчку душі -
порожній світ. І біль. І пустка.
Хотіла бути, як усі,
Та кров у серці не загусла.
Ото біда, як в серці порожнеча,
Дарма тікати, ой, дарма!
Стоїть журба, схиливши плечі,
А у душі - зима, зима...
Уже стократ собі казала:
Терпи біду, тамуй сльозу.
Душа із розпачу ячала,
Слова розгонили пільму.
Хотіла жити, як усі -

Та щастя звиялось у прах.
Бо там - на краєчку душі -
Живе ще Слово, диво-птах.

Нема кому й за що вже нарікати.
Моя біда - яку не перейти.
Ми у житті - музейні експонати.
Великий світ. Далекі я і ти.

Кожен день у тривозі...
Чому вірять брехні?
Чом змінить щось не можна,
Чому біль цей - мені?

У полі - жито, жито, жито.
І синя вись, як диво-птах.
Життя, на жаль, уже прожито.
Вогонь у серці вже зачах.

Я часто думаю про тебе
Я так втомилася жахатись...
Моя душа - сердечний трепет,
Моя душа - осколок щастя.
У вербах, у полях,
У мовчазних піснях про тебе.

Віра РОМАНЧУК, с.Гориця.

ВИШНІ ЦВІТУТЬ!..

Чому наша душа
то радіє, то плаче?
Чим вимірюється
глибина розпачу чи
гаїна спокути? Де
закінчується сіра
повсякденність і
починається веселковість мрій? Чому
життя наше - вишиване терновими кві-
тами-словами: болем по білому, втра-
тами по чорному, хрестиком по сльозах,
гладдю по надіях?..

Ще один День учителя. Гірко визна-
вати, але найчастіше буває так: щоб зга-
дали нас у високих колах, треба
померти. А вчитель - живий ще, але за-
бутий, зневірений, знічений, простягає
долоню із таким несподіваним цієї осін-
ньої днини білопінним цвітом і шепоче:
«Діти, вишні цвітуть!..»

Може, цвіт цей на вчительській допоні
- не терновий плач, не пекуча зневіра, а
впевненість у майбутньому, у дітях, які
корінням міцно вростуть у нашу сільську
повсякденність, пустять молоді паростки
і буйно цвістимуть? І у жовтні, і у грудні -
завжди! Бо цвіт цей - наш біль: солодкий
і нестерпний, фізичний і душевний, свя-
тий і всеочищаючий. Біль за рідним
селом!

Зичу Божої благодаті вам, дорогі мої
колеги - сільські вчителі! Хай надією зорі-
рюють вам назустріч очі ваших учнів. Хай
повняться наші школи дитячим сміхом.
Хай кожна покинута оселя ваших сіл на-
повниться життям! Хай світяться майбут-
нім вікна сільської
чотири-дев'яти-одинадця-тирічки...

Віра РОМАНЧУК,
директор Горицької зош.